

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-11-25

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 5 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10617>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΒΛΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ . . . . . σελήνια 8.
Εν τῷ ἔξωτερικῷ . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδρος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Α. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ.

Ἄσμενοι καταχωρίζομεν τὴν κάτωθι προτρεπτικὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρὸς πάντας τοὺς δυναμένους πολίτας ἱερεῖς καὶ διδασκάλους, ὅπως διὰ τῆς συνδρομῆς των κατορθωθῆ ἡ γενίκευσις τῆς ἀναγνώσεως θρησκευτικῶν περὶ αἰσθητικῶν, λίαν ἐποικοδομητικῶν εἰς τὴν εὐαγγελικὴν ἠθικὴν, ἧς ἀνευ ἀδύνατον ὁ ἀμαθεὺς λαὸς νὰ γαλιναγωγηθῆ καὶ νὰ περιρριπθῆ ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς ἀνθρώπου, ὡς χριστιανοῦ, ὡς πολίτου.

Μετὰ πλείστης χαρᾶς βλέπομεν τὴν πατρικὴν τῶν ἀρχηγῶν τῆ Ἐκκλησίας μέριμναν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ὁσημέραι καταπιπτούσης ἠθικῆς τοῦ λαοῦ καταστάσεως, ἣν πολλάκις ἐν τῷ φύλλῳ μας ἐξεθέσαμεν καὶ ὑπὲρ ἧς πλείστακις ἐπεκαλέσθημεν τὴν πρόνοιαν τῶν ἀρμοδίων καὶ τὴν λήψιν ριζικῶν καὶ γενικῶν μέτρων.

Τὴν ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ κυαγγελίου προξενουμένην τῷ ἀμαθεῖ λαῷ ἐξαχρειωσιν οἱ πολῖται μόνοι, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ ἱερεῖς δύνανται νὰ ἐννοήσωσιν, αὐτοῖς δὲ καὶ μόνοις ἀπέκειται ἡ περὶ τούτου φροντίς καὶ μέριμνα πρὸς πρόληψιν δεινότερας καταστροφῆς, ἧς τὰς κακὰς καὶ ἀναποφύκτους συνέπειας πάντες θὰ αἰσθανθῶσι. Πολῖται λοιπὸν ἱερεῖς καὶ διδασκάλου, πρέπει νὰ ἐνώσωσι τὰς προσπάθειάς των ὑπὸ τὴν πατρικὴν μέριμναν καὶ φροντίδα τῶν προϊσταμένων τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τεθῆ φραγμὸς εἰς τὸ ἀκατασχέτως ἐξαπλούμενον κακόν, ὅπερ ἀπειλεῖ νὰ διασαλεύσῃ ἐκ βάρθρων καὶ αὐτὴν τὴν οἰκογενειακὴν ἡσυχίαν. Εἰς μόνην τὴν ἀπόπτυσιν τοῦ θρησκευτικοῦ γαλινοῦ οφείλεται ἡ ἀποσκορᾶκισις τῶν ἀγνῶν ἐκείνων προγονικῶν ἐθίμων, καὶ ἡ πρὸς τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν ἐξαχρειώσιν ροπὴ. Οὐδὲν δύναται παρὰ τῷ ἀμαθεῖ λαῷ ἡ ἀνθρώπινος νόμος, ὅταν ὁ θεὸς ἀργεῖ.

Οἱ ἐκ τῶν χωρίων κατοικοῦντες εἰς πόλεις πρέπει ἕκαστος σπουδαίως νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἠθικῆς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου του βελτιώσεως, συνιστῶν εἴτε εἰς τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου του, εἴτε εἰς τὸν διδασκάλου, τὴν ἀνάγνωσιν θρησκευτικῶν διδασκαλιῶν, ἀς οὗτος οφείλει νὰ προμηθεύηται. Μικρὰ καὶ ἀσήματος δαπάνη ὑπὲρ

τοῦ ἔργου τούτου, μεγάλας καὶ σπουδαίας δύναται νὰ ἔγῃ τὰς ὠφελείας.

Πόσον ἀναγκαία εἶνε ἡ σύστασις ἐνὸς σωματοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν Ἀρχιερέων, τοῦ ὁποῦ σκοπὸς νὰ ᾖ ἡ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς τοῦ ἀγροτικοῦ λαοῦ μέριμνα καὶ διηγετικῆς φροντίς! Οὐδεὶς πιστεύομεν θὰ ἠρνεῖτο τὴν ὑπὲρ τοιούτου ἀγαθοῦ σκοποῦ συνδρομὴν του, ὅσον ἀναίσθητος καὶ ἂν εἶνε, ὅσον ἀδιάφορος καὶ ἂν φαίνεται.

Ἴδου ἡ προτρεπτικὴ ἐπιστολὴ τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις, συναισθανόμενος τὰ ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης κακὰ, προτρέπει πάντας τοὺς δυναμένους νὰ συνεργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ, πεπειθὼς ὅτι ἡ προτρεπτικὴ καὶ πατρικὴ φωνὴ του θὰ τύχῃ ἀναλόγου ὑποδοχῆς παρὰ τῶν ἀρμοδίων:—

ΣΟΦΡΟΝΙΟΣ ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ ἈΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΞΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Εὐλαβεστάτοι ἱερεῖς καὶ τιμιώτατοι Χριστιανοὶ τῆς Θεοσώστου Ν. Κύπρου, τέκνα ἐν Χριστῷ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν ἀπασι καὶ ἔλεος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.— Πάντες οἱ φρόνιμοι καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ μετὰ μεγάλης θλίψεως βλέπουσι τὴν παρούσαν ἡμῶν κατάστασιν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν καὶ δὴ καὶ ὑπὸ θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν. Ἡ κατάστασις αὕτη προήλθε κατὰ τινὰς μὲν ἐνεκα τῆς ἀπιστίας, τῶν διεθρίων ἰδεῶν τῶν ὑλιστικῶν θεωριῶν, κατ' ἄλλους δὲ ἐκ τῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυψάσης, ὡς μὴ ὠφελε, θρησκευτικῆς ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας. Τούτου ἐνεκεν ἄνδρες θεοσεβεῖς καὶ θεόφρονες, κληρικοὶ τε καὶ λαϊκοὶ, ἤρξαντο ἀπὸ πολλοῦ διαδίδοντες, διὰ διαφόρων θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν συγγραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, διδασκαλίας θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς πρὸς ἀναζωπύρησιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, πρὸς διάπλασιν τοῦ λαοῦ, καὶ εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ' ἵνα τοιαῦτα συγγράμματα διατηρηθῶσιν ἐπὶ πολὺ καὶ κατορθώσωσι τὸν ἀγαθὸν σκοπὸν, ὃν ἐπιδιώκουσιν, ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἀνάλογα χρηματικὰ μέσα πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ὡς ἐκ ταύτου ἀνάγκη ἀπαραίτητος ἀποβαίνει νὰ συνδράμωμεν πάντες, κατὰ τὸ δυνατόν, εἴτε διὰ λόγων εἴτε δι' ἔργων, ὄντες βέβαιοι ὅτι συντελοῦμεν εἰς πρόληψιν ὀλεθρίων κακῶν.

Τοιαῦτα συγγράμματα περιοδικὰ μάλιστα εἰσι τὰ ἐξῆς: α) τὸ περιοδικὸν «Ἀνάπλασις» ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις καὶ συνταττόμενον ὑπὸ πολλῶν λογίων καὶ πολυμαθῶν ἀνδρῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ἰσυνιστῶμεν πᾶσι τοῖς εὐποροῦσι, κληρικοῖς καὶ λαϊκοῖς, νὰ συνδράμωσι, γινόμενοι συνδρομηταί, ἐφ' ὅσον μάλιστα τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐντιμον Προεδρείαν τῶν Α. Β. ὑψηλοτέρων Κωνσταντινου καὶ Σοφίας διαδόχων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέμματος. Παρόμοιον εἶνε «Ὁ ἐξεταστής τῶν ἁγίων Γραφῶν» ὡσαύτως περιοδικὸν, συνταττόμενον ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Γρ. Ζυγαβηνοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἐκκλησίας τῆς αὐτόθι Ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἶνε ἄξιον συστάσεως, ἅτε περιέχων θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν ὕλην χρήσιμον πρὸς πάντα χριστιανὸν ἐπαγγελλόμενον θεοσεβεῖαν. Παράπλησια τούτοις εἰσι καὶ ἡ ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένη «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις «Σωτήρ,» καὶ ταῦτα εἶνε ἄξια συστάσεως καὶ συνδρομῆς πρὸς διατήρησιν αὐτῶν, ἅτε ὑπὸ διάφορον ἐποψίν τὸν αὐτὸν ἀγαθὸν σκοπὸν ἐπιδιώκόντων, τὴν μόρφωσιν κλήρου καὶ λαοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας τε καὶ γένους.

Πεποιθότες λοιπὸν ὅτι πολλοὶ τῶν εὐπορούντων ὁμογενῶν θέλουσι συντελέσει πρὸς τὴν διατήρησιν τοιούτων συγγραμμάτων, καὶ μάλιστα οἱ κληρικοὶ, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ γονεῖς, διατελοῦμεν ἐπευχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες πάντας ὑμᾶς, δεόμενοι καθ' ἑκάστην τοῦ Δοτῆρος παντὸς ἀγαθοῦ ἵνα διαφυλάττῃ ὑμᾶς ὑγιαίνοντας καὶ εὐδαιμονοῦντας πολυετῶς. Γένοιτο.

† Ὁ Κύπρου ἐν Χριστῷ
εὐχέτης πάντων ὑμῶν.
Ἐξ Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου τῆ 20 9βρίου 1889.

Τῆ «Σάλπιγγι»
Καὶ πάλιν ἀπροσάλευτα τὰ σιτηρὰ τοῦ τόπου. Διὰ τοῦ ὑμετέρου φύλλου πολλάκις ὑπερμαχησάντος ὑπὲρ τῆς τῶν δυστυχῶν γεωργῶν καὶ βιομηχανῶν κυβερνητικῆς ὑποσχηζέως, ἐρχομαι νὰ διεκτραγωδήσω καὶ πάλιν τὴν ἀθλίαν τούτων κατάστασιν, προκύπτουσαν ἀκριβῶς ἐκ τούτου ὅτι οὐδεμίαν ὑποσχηζέως τυγχάνουσι, οὐδενὸς προστατευτικοῦ μέτρου ὑπὲρ αὐτῶν ληφθέντος. Παράδοξον ἐμποιεῖ μοι ἐντύπωσιν ὁσάκις ἀναγνώσω τὰς τῆς κυβερνήσεως ἐκθέσεις κατὰ τὰ εὐφορα ἔτη ἐν αἷς ἀπαντάται στερεοτύπως ἡ «εὐεσῶ» τῆς νήσου, βασιζομένη ἐπὶ τῆς πολυφορίας τοῦ ἔτους. Ὡσεὶ ὁ σίτος καὶ ἡ κριθὴ καὶ τὰ

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Επειδή αι έγγραφαι μου με ἀναγκάζουσι να ἀποσταλάσω διαρκῶς ἐκ Λάρνακος τρυφώμενος δε μήπως ἐνεκα τῶν ἰδιαιτέρων μου τούτων ὑποθέσεων τρυφώμαι περαιτέρω βλάβης τῶν συμφορῶν τῆς Ἑλληνικῆς, διὰ τοῦτο ἀγγέλλω τῆν ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Λαζάρου περαιτέρω μου ἀποδοῦν ἅμα τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας μου πρὸς τε τοὺς ἀξιολογούς συναδέλφους μου, καὶ τὸ σεβαστὸν τῆς πόλεως κοινόν, ὅπερ μὲ ἐτίμησε διὰ τῆς ἐλλογῆς του.

Χαράλαμπος Μ. Νικολαΐδης.
Λάρνακι 12)24 Νοεμβρίου 1889.

ΛΑΡΝΑΞ.

Σπουδαῖον τῆ ἀληθείᾳ καθήκον πολίτου θὰ παρῆβαιον ἐὰν δὲν ἐλάμβανον εἰς χεῖρας τὸν κάλυκον ὅπως γράφω τὸ ἐξῆς, διὰ σύμπτωση τῆν πόλιν Λάρνακος κυπερὸν, τῆν μέλλουσαν ἀναχωρήσειν τοῦ δικαίου τῆς πόλεως μας Ἐπιμεστάτου κ. C. G. Wolpol καὶ τῆν εἰς τῆν Ἀνδρούσου τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν μετὰθεσιν καὶ προβιβατῶν αὐτοῦ ὡς δικηγόρου τοῦ στέμματος. Λέγω ὅτι ἢ παρῆβαιον σπουδαῖον καθήκον διότι ὁ εἰρημῆνος κ. C. G. Wolpol οὐ μόνον ὡς δικατῆς ἐξετέλεσε κατὰ τὸ διάγραμμα τῆς ἐνταῦθα πολυχρονοῦ διαιτησίας του, τὸ καθήκον αὐτοῦ μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ἀκεραιότητος οὐ τῆς τυχεύσεως, ἀλλὰ καὶ ὡς γνήσιος πολίτης ἐθεάτο ἀείποτε μετὰ τῆς εὐγενεστάτης κυρίας τοῦ σπυδῶν πρὸς ἀνακούσισιν τῶν τε πεινῶντων καὶ δεψῶντων ὡς ἄλλος πατὴρ διὰ τοῦ συνήθους πρὸς πάντας μελιχίου τρόπου του. Μάρτυς δὲ τῶν λόγων μου τούτων εἶνε αἱ ἱερὰ πράξεις αὐτῶν αἰτινες καὶ Ἡλίου φαινοτέρας οὐτακίθελον ἀναμιμνήσκει ἡμᾶς ἐσαεὶ τοὺς πράξαντας αὐτάς.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. C. G. Wolpol ἡ πόλις Λάρνακος στερεῖται δικαστοῦ, οὐ τὸ κενὸν δυσκόλως ἀναπληρωθήσεται καὶ πολίτου οὐ τὸ κενὸν ἐπὶ πολὺ ἐσται ἀτερον χάος. Εὐτυχεῖς οἱ γινωρίζοντες τοιοῦτους ἀνθρώπους καὶ δυστυχεῖς οἱ τοιοῦτων ἴστεροῦμενοι.

ΜΟΡΦΟΥ

Εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλει ἡμᾶς ἡ μέχρι τοῦδε ἀγνοία τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρεσβείας καὶ ἡ μεγάλη ὡς πρὸς τούτο σιγή. Πῶς ἀρά γε κατέληξε τὸ ταξίδιον ἐκεῖνος; Ἀλλ' ἐὰν μέχρι σήμερον ἀγνοοῦμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρεσβείας, δὲν δυνάμεθα ὁμοῦ δυστυχῶς καὶ νὰ ἀγνοῶμεν ἂν μετεβλήθη καθόλου ἡ τύχη μας, διότι αὐτὴ εὐρίσκειται εἰς τὴν αὐτὴν καὶ χειρονα κατάστασιν. Μέχρις οὐ σκεφθῶσιν οἱ ἐκ τῆς νῆσου σιτιζόμενοι δύο κύριοι τῆς περὶ τῆς τύχης τῆς, ἀλλοίμονον εἰς αὐτὴν.

Εὐτυχοῦμεν, ὀηλαδὴ εὐφορεῖ ἡ χώρα μας, ἀλλ' εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν καὶ πάλιν εὐρισκόμεθα, οὐδόλως αἰσθάνομενοι τῆν ἐκ τῶν προϊόντων μας ὠφέλειαν, τὰ ὅποια ἀναγκαζόμεθα νὰ πωλῶμεν εἰς ἐξευτελιστικὴν τιμὴν διὰ νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ἄλλας ἀνάγκας μας, καὶ—νὰ ἐπαρκέσωμεν λέγω; αἱ ἀνάγκαι μας εἶνε πάντοτε ἀνάγκαι καὶ ἀναμένοντες ἐξοδεῦσιν τοῦ πράγματος καὶ ἀναβάλλεται ἡ ἐλπίς μας δι' ἄλλο ἔτος καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὁ καλλίτερος γεωργὸς μας δὲν διαφέρει καθόλου ἀπὸ τοῦ χειροτέρου, διότι καὶ ἐκεῖνος πρέπει νὰ ἐξοδεύσῃ εἰς τιμὴν καλὴν τὸ πρᾶγμά του διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς μεγαλειτέρας ἀνάγκας του.

Ἦ θέσις μας φίλε συντάκτα εἶνε ἀπελπιστικὴ καὶ ἐξ ἀπεράτως πλέον δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν σωτηρίαν, διότι Θεοὶ καὶ δαίμονες ἐτάχθησαν ἐναντίον μας.

ΠΕΛΕΝΤΡΙΑ.

Φίλη «Συλλογῆ».

Μνημὴν φοικαλέον, καὶ σπαρακτικῶν, ἀγγέλλω ὑμῖν σήμερον, ἐντεῦθεν. Τῆν χθὲς περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν μὲν ἠλαύθη κωδωνοκρουσία, καὶ νομίζαντες πάντας ὅτι συνέβη περικαλῶς, ἐτρέψην κατὰ τὸ συνήθες ὅπως προλάθωσιν αὐτῆς, εἰς τὸ μέρος εἰς ὃ ἤκούοντο οἱ φωναὶ καὶ ἀλλοτρίοι τῶν γειτόνων, ἀλλὰ δυστυχῶς ἦτο ἡ οἰκία τοῦ δυστυχῆς Κυριακοῦ Πατρίδου, ἧς ἡ στέγη καταπεσοῦσα μετὰ 2 μεγάλων δοκῶν ἐπλάκωσε τριμελῆ οἰκογένειαν ἐξ ἧς μόνος ὁ υἱὸς ἐσώθη ἡμιθανὴς, ἐξῆλθε δὲ ἐκ τοῦ χώματος ἀλλ' ἡ μήτηρ καὶ ὁ πατὴρ του εὗρον ὑπὸ τὴν στέγην τὸν οὐνεκὸν θάνατον, διότι παρήλθον καὶ λεπτὰ πολλὰ νὰ τοὺς ἀνακαλύψωσι μετ' αὐτῶν καὶ 2 ζῶα τῶν, ὄνος καὶ βούς καταπληκώθησαν καὶ ἀπέθανον.
«Ὁ υἱὸς σήμερον ἐδύρεται ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν γονέων του καὶ φωνάζει ὅτι καλὸν ἦτο καὶ ἐγὼ ν' ἀπέθνηκα μετὰ τῶν γονέων μου.»

ΤΟ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(Μετάρχητις ἐκ τοῦ Ἀγγλικῶ ὑπὸ Α. Θ. Κυρῆου).
Ἡ κυβέρνησις τοῦ Βρεττανικῶ κράτους περιβάλλεται διὰ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος, τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν δύο βουλήων, τῆς βουλῆς τῶν λόρδων καὶ τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, οὕτω δὲ σχηματίζεται εἷς μικτὴ κυβέρνησις, ἧτοι δὴ: καθαρὰ δημοκρατικὴ ἢ καθαρὰ ἀριστοκρατικὴ ἢ καθαρὰ μοναρχικὴ, ἀλλὰ σύνθετος ἐκ τῶν τριῶν τούτων. Ἐν τῷ συνθέτῳ δὲ τούτῳ χαρακτηρῶν ἐγκρατεῖα ἢ κυρία αὐτῆς δύναμις, δίδει πᾶσι βαθμῆς κοινωνίας, πᾶν συμφέρον τῆς πατρίδος ἀντιπροσωπεύεται ἐν αὐτῇ. Ἡ γαισκήμιον ἀριστοκρατικὴ ἔχει τὴν πρέπουσαν βαρῦτητα ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόρδων, ἡ δὲ μεγάλη, μέση τάξις καὶ ἡ βιομηχανικὴ τάξις, ἧτις συμπράττουσα μετὰ τῶν ἄλλων παρᾶγει τῶν πλοῦτων, εἶναι ἀνωτέρα ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων. Ἡ ἐπιρροὴ δ' ἀρχαίας κληρονομικῆς μοναρχίας διασώζεται ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ βασιλέως ὅστις στέρει τὸ οἰκοδόμημα.

Τὸ κυριώτερον ἔργον ἀμφοτέρων τῶν βουλήων εἶναι ἡ θεσμοθεσίς καὶ ἡ ψήφισις χρημάτων ὑπὲρ τῶν κοινῶν ὑπηρεσιῶν. Θεωρητικῶς ἡ ἐξουσία τοῦ νομοθετεῖν ἀνήκει εἰς μόνον τὸν βασιλέα, πρακτικῶς ὅμως τούτο γίνεται ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου—σώμα συμβούλων ἐκλεγμένων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν βουλήων. Τὸ ὑπουργεῖον δὲ τούτο εἶναι ὑπεύθυνον πρὸς τὰς βουλὰς διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, τούτου ἐνεκα ἔσαν τούτο χάρις τῆν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν (τῶν βουλήων) ὁ βασιλεὺς δέον νὰ ἐκλεῖξῃ ἕτερον σώμα συμβούλων τοιοτοτρόπως δὲ αἱ βουλὰὶ εἶναι ἠθικῶς ἀνωτέρας.

Τὸ στέμμα εἶναι κληρονομικὸν καὶ περιέρχεται εἰς ἀνδικτὴ ἢ ἀνδικτῶν, διαμαρτυρομένους τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας. Ὁ βασιλεὺς ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ποιῇ πόλεμον ἢ εἰρήνην, ν' ἀπολύῃ καταδικασμένον κακούργον, νὰ προσκλήῃ, περαιτέρω ἢ διαλύῃ τὰς βουλὰς, νὰ κόπητ νομίσματα καὶ ν' ἀπονέμῃ τίτλους εὐγενείας. Ἡ βασιλικὴ συγκρατῆσις εἶναι ὁμοίως ἀναγκαστὴ πρὸς πάντα νέον νόμον, ἀλλ', ὡς ἀνωτέρω ἐξηγήθη, τὰ πράγματα ταῦτα ἐξασκούνται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῇ γνωμοδοτήσῃ τῷ κατὰ καιρὸν ὑπουργεῖου, ἢ ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως.

Ἡ βουλὴ τῶν λόρδων ἢ ἄνω βουλὴ, περιλαμβάνει λόρδους πνευματικῶς καὶ λαϊκοῦς ὡς ἀκολουθῶς:

Λόρδοι πνευματικοί.

Ἄγγλοι Ἀρχιεπίσκοποι	2
Ἔπίσκοποι	24
	26

Λόρδοι λαϊκοί.

Ἄγγλοι κληρονομικοὶ βουλευταὶ	287
Σκωτῶν κληρ. βουλ. ὄντες ὁμοίως Ἄγγλοι ἢ Βρετ.	43
Ἰρλανδοὶ κληρ. βουλ.	78
Σκωτῶν αἵρετοὶ ἀντιπρόσωποι	16
Ἰρλανδοὶ ἰσθμιοὶ ἀντιπρόσωποι	28
	452

Ὁ Λόρδος σφραγιδοφύλαξ καθήμενος ἐπὶ τῆς ἑδρας ἐνεργεῖ ὡς διευθυντῆς ἢ πρόεδρος τῶν λόρδων. Ἡ ἄνω βουλὴ σχηματίζεται καὶ τὸ ἀνωτάτον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν ὑποθέσεων, ἐφεσιβαλασμένων ἐκ τῶν κατωτέρων δικαστηρίων.

Πᾶν νομοσχέδιον ἐκτὸς τῶν ἀφορῶντων τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους δυνάτον νὰ πηγάξῃ ἐκ τῆς βουλῆς τῶν λόρδων.

Ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων ἢ κάτω βουλὴ, συνίσταται ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν κομητειῶν, κοινοτήτων καὶ πανεπιστημιῶν τῆς Ἀγγλίας, Οὐαλλίας, Σκωτίας, καὶ Ἰρλανδίας, διανεμομένων ὡς ἑπείτα:

Ἄγγλιας

Οὐαλλίας.	Σκωτίας.	Ἰρλανδίας.	Ὀλικόν.	
Κομητ. μέλη	187.	32.	64.	283.
Πολ. καὶ κοιν.	301.	26.	39.	366.
Πανεπιστ.	5.	2.	2.	9.
Ὀλικόν.	493.	60.	105.	658.

(ἀκολουθεῖ).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—Τὸ σπουδαιότερον γεγονός τῶν τελευταίων τούτων ἡμερῶν εἶνε ἡ ἐν Βρασίλια τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐπανάστασις κατὰ τῆς αὐτοκρατορίας. (τῆ 3 Νοεμβρ.) Ὁ στρατηγὸς Φονσέκας ὑπεκίνησεν εἰς ἐπανάστασιν τὴν φρουρὰν τῆς πρωτεύουσας, (Ρίου Τανείρου) ἧτις συνέλαβε τοὺς Ὑπουργοὺς, ἐπλήρωσε βαρέως τὸν ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν, ὅστις εἶχεν ἀποπειραθῆ νὰ ἐπαναγέρω εἰς τὴν τάξιν τὸν στόλον καὶ ἀπέκλεισεν ἐν τινι μεγάρῳ οὐ μακρὰν τοῦ Ρίου τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ στρατηγοῦ Θ. Φονσέκα κατηρτίσθη δημοσπορδιακὴ δημοκρατία. Ὁ γρηναῖος αὐτοκράτωρ δὲν Πέτρος ὁ ἑπταετῆς ἀνεῖλθον τὸν θρόνον καὶ ἐπὶ 58 ἡμερῶν βασιλεύσας, αἰχμάλωτος ἐν τοῖς ἀνακτόροις του ἐλάβε γνωστοποιήσιν περὶ τῆς καθαιρέσεως του ὑπὸ τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ἧτις συγχροτικῶς ἐγγώρισεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ ἐπιχορηγήσις του θὰ διατηρηθῆ. Ὁ δὲν Πέτρος ἀπεκρίνατο ὅτι οὐδένα ἄρον δεχεται καὶ ὅτι μόνον πρὸ τῆς βίας θὰ ὑποχωρήσῃ. Τῆν 5 ὁμοῦ Νοεμβρίου ἐξωρίσθη ὁστος καὶ μετὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ ἐπεβιβάσθησαν εἰς πλοῖον καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Εὐρώπην. Ἡ Πορτογαλικὴ Κυβέρνησις, ἧς ἀποικία ἦτο ἡ Βρασίλια, ἐτοιμάζει διαμονὴν τῷ δὲν Πέτρῳ πλησίον τῆς Λισαβῶνος ἐν τῷ μεγάρῳ ἐξῆτι ἀπέθανεν ὁ πατὴρ του, ἀλλ' ἐκ τῆς πασχούσης υγείας του θὰ προτιμήσῃ τὴν ἐν τῇ νοτία Γαλλία διαμονήν.

—Ὅταν ὁ δὲν Πέτρος ἐλάβε γνῶσιν τῆς προκηρύξεως τῆς Δημοκρατίας, εἶπεν ὅτι ἀναχωρῶν, θὰ διατηρήσῃ πᾶσαν τὴν συμπάθειάν του πρὸς τὴν Βρασίλιαν, ἧς εὐχεται νὰ ἴδῃ τὴν εὐημερίαν ἀξάνουσαν. Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ τηρήσῃ αὐστηρῶς τὴν τάξιν. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἔδωκεν ὁμοίως τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἀνελάβεν ἡ πρώην Κυβέρνησις θὰ ἦνε σεβασταὶ παρὰ τῆς ἐνεστώσης.

—Διαψεύδεται ἡ εἰδησις ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τῶν βιενναίων ἐφημερίδων, καθ' ἣν ἡ Ρωσσία ἀπήτησε παρὰ τῶν Δυνάμεων νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς διαρρυθμίσιν τοῦ βουλγαρικῶ ζητήματος. Ἡ Ρωσσία περιμένει, ὅπως αὐτὴ ἡ Βουλγαρία κατονοήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς λύσεως αὐτοῦ. Τότε θὰ ἀπαίτησῃ αὐτῆ, ὅπως ἡ λύσις ἐσται σύμφωνος πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς Ρωσσίας, τὸ βασιζόμενον καθ' ὁλοκληρίαν ἐπὶ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου.

—Ἐν Ἑλλάδι ἐπιτευχθέντος τοῦ ἰσοζυγίου προτίθεται ἡδη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐλαττώσῃ καὶ καταργήσῃ φόρους τινας. Οἷον τὴν εἰς 10%) ἐλαττώσιν τοῦ φόρου τῶν ἐκ τῶν στεμφυλίων οἰνοπνευμάτων καὶ παραγομένων διὰ λεβήτων χωρητικότητος κάτω τῶν 100 ὀκάδων τὴν ἀτέλειαν τοῦ καὶ ἐκ τῆς χλωρῆς σταφίδος παραγομένων οἴνων τὴν κατάργησιν τῶν προσθέτων δεκατημορίων ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἀροτριῶν κτηνῶν τὴν κατάργησιν τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ καπνοῦ ὡς καὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τούτου. θὰ ἐπιτήρησῃ τὴν κατάργησιν τῶν διαπυλίων τελῶν, ἀπὸ δὲ τούτων θὰ ἐπέβαλλῃ πρόσθετον φόρον ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν κτηνῶν κ. τ. λ.

Βερολίνον 13.—Αι ημεπίσθημοι έφημερί-
δες προλέγουσιν ότι ο Πρίγκιψ Βίσιταρχ
θα επανέλθη εις Βερολίνον όπως έκφωρήσῃ
έν τῷ Κοινοβουλίῳ μέγαν λόγον περί της
πολιτικῆς της Γερμανίας έν τῷ ανατολικῷ
σητήριαι.

Βελγιάδιον 14.—Η κυβέρνησις υπέβα-
λεν εις τὴν Σκουτίαν νομοσχέδιον περί
επιχορηγησεως φρ. 300,000 εις τὸν Μιλ-
νον. Λέγεται ότι η πλειοψηφία της Βου-
λής απαιτεῖ νά διακηρῆθῃ τὸ ποσοδὸν τοῦ-
το πρὸς τὴν Ναταλιαν.

Κωνσταντινῶν 22.—Ο Σουλτάνος διέταξε ἀνά-
κρυσιν καὶ ἀστυριαν τιμωρίαν τῶν κακο-
πραγῶν τῶν Κορδων έν Ἀρμενία. Ο
τουρκικὸς πληθυσμὸς προσετέθη εις τοὺς
ἀρμενίους, όπως παραπονεθῇ κατὰ τῶν Κορ-
δων.

Λισβῶνα 23.—Επισήμως ἀγγέλλεται ἐκ
Βραυιλίας, ότι αἱ ἐπαρχαὶ διοργανίζονται
ταχέως. Ο Ἀρχιεπίσκοπος ηβλόγησε τὴν
κυβέρνησιν.

Η Βουλὴ καταρτισθεῖσα θὰ συνέλθῃ ὅτε
αὶ κυριώτεροι μεταρρυθμίσεις θάπορασιθεῖσι.

Κωνσταντινῶν 23.—Η Α. Μ. ο Σουλτάνος
παρέσχεν ἀμνηστειαν εις τοὺς Κρήτας, τοὺς
ἐνεχημένους έν ταῖς παραχαῖς ἐκτὸς ἐκεί-
νων αἵτινες διέπραξαν ἐγκλήματα.

Ρώμη 25.—Ο βασιλεὺς Ουμβέρτος έν τῷ
λόγῳ του κατὰ τὴν ἐκάρξιν τοῦ κοινοβου-
λίου εἶπεν, ότι χάρις εις τὴν συμφωνίαν
τῶν δυνάμεων ἡ εἰρήνη εἶναι ἐξηρηφαλισμέ-
νη οὐχ ἦττον ὡς ὑπάρχουσι ζητήματα,
αἵτινα δὲν διευθετήθησαν. Ἀνάγκη νά ενι-
σχυθῇ ὁ στρατὸς καὶ ὁ στόλος χωρὶς ὅμως
νά ἐπιβαρυνθῇ πολὺ ὁ προϋπολογισμὸς.

Η περί ἀνακλήσεως τοῦ Σακίρ-πασσά
φήμη δὲν ἐπεβαιώθη. Λέγεται νῦν ότι ἡ
πρόθεσις ὑπῆρχεν έν Κωνσταντινουπόλει,
ἐγκατελείφθη ὅμως, διότι δὲν εὐρέθη κα-
τάλληλος ἀντικαταστάτης. Η ἑτέρα εἰδη-
σις, ότι κατηρώθη έν τῇ Πύλῃ ἐπιτροπὴ
ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἄλ-
λων ἐπισήμων προσώπων, ὅπως ἐξετάσῃ τὸ
ζήτημα της παραχωρήσεως ἀμνηστειας, ὁ-
μοιάζει πρὸς ἀστυισμόν. Η ταχύτης, μεθ'
ἧς ἐργάζονται αἱ τουρκικαὶ ἐπιτροπαί, κα-
τέστη πορομιώδης, ἡ δὲ παραπομπὴ τοῦ
ζητήματος εις ἐπιτροπὴν ἀποδεικνύει ότι
πρόκειται νά διαιωνισθῶσιν οἱ θαρμοὶ, αἱ
ἐξορταὶ καὶ αἱ πρῆλαξίσεις. Ἄλλως τε, εις
ὁ σημεῖον κατήτησαν τὰ πράγματα, τὸ
«πλοῦθονον. Κύριε, τὸν θυμόν σου» εἶναι ἰ-
σως ἡ ἀρισταὴ εὐχή τῶν εἰλικρινῶν της Κρή-
της φίλων. Η Πύλη ἐξ ἰδίου πταισματος
περιήλθεν εις τοιαύτην θέσιν, ὥστε δὲν δύ-
νεται πλέον νά κυβερνήσῃ τὴν νῆσον δι'
ὀπωσοῦν τομιμῶν μέσων, εἶναι δ' ἡγαγκα-
σμένη, ἐκοῦσα ἀκουσα, νά ἐμμελήνῃ εις τὸ
σύστημα της σκαῖας βίας, οὐ τὰς συνεπέ-
ας δὲν θά βραδύνη νά ὑποστῇ. Τούτου ἐ-
νεκεν μικρὰ πρέπει ν' ἀποδοθῇ σημασία
καὶ εις τὴν δήλωσιν βιενναίων, ὑπουργι-
κῶν ὀργάνων, καθ' ἣν ἡ Πύλη τὴν παρα-
χώρησιν της ἀμνηστειας ἀνέβαλε, διότι, ἐ-
νώπιον της προκλητικῆς γλώσσης τοῦ Κ.
Τρικούπη έν τῇ ἀθηναικῇ Βουλῇ, δὲν ἠθέ-
λησε νά φανῇ ἐνδίδουσα εις πλεῖον.

Ο Ἄγγλος ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν
Φέρντντ, ἀγορεύων ἐνώπιον ὀμηγύρως
συντηρητικῶν, ἐμνήσθη καὶ τοῦ κρητικῶ
ζητήματος, οἰκοθεν ἐννοεῖται έν φιλοτουρκι-
κῷ πνεύματι. Τὰς παραχαῖς καὶ τοὺς φόρους
ἀπέδωκεν εις τὰς ἐριδας τῶν δύο χριστι-
ανικῶν κομμάτων, ἐβεβαίωσε δ' ότι ἡ Τουρ-
κία πράττει ὅ,τι δυνατόν πρὸς εἰρήνευσιν
της νῆσου.

Μέχρι τοῦδε τὰ πράγματα έν Βραυιλία
βαλκονοῖν ὀμαλῶς. Ἄλλ' ὑπάρχουσι πάν-
τοτε φόβοι ἐμφυλίων συγκρούσεων. Η προ-

σωρικὴ κυβέρνησις εἰσήγαγε τὴν καθολικὴν
ψηφοφορίαν, ἐπίττει δ' ότι δ' αὐτῆς θά
περιθῆθῃ δημοκρατικὴ πδειοποιήσῃ εις τὴν
Συντακτικὴν Συνέλευσιν. Ἄλλ' ὁ ἐκωτος
αὐτοκράτωρ ἔχει έν πολλαῖς ἐπαρχίαις ἰ-
σχυρὸν κόμμα, ἐργαζόμενον ὑπὲρ Παλινορ-
θώσεως. Πῶς θά ἐγκατασταθῇ ὁ Δὸρ Πέτρος
εἶναι ἐτι ἀδηλον. Ἐγγὺς της Λισαβῶνας
παρασκευάζει ἡ πορτογαλικὴ κυβέρνησις ὡς
κατάλημμά του τὸ μέγαρον, ἐνθα ἀπέθανεν
ὁ πατήρ του πιστεύεται ὅμως ότι θά προ-
τιμήσῃ τὴν έν τῇ νοτίᾳ Γαλλία διατριβήν.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ο ΠΑΗΣΟΣ ΚΑΙ Η ΔΥΣΕΙΤΟΝΗ
(συνέχεια).

Τὰ λόγια μου ἐσκορπίζοντο εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἡ ἀγαπη-
τὴ μου δισηγγὸν ἐμδῆκε εἰς τὸ ἄλλο σπῆτι νά ὑδούθῃ. Ἐ-
βγήκεν ἔπειτα ἀπὸ ἐκεῖ μέτρη, ἀλλὰ ὄλιγον ἔλεψε νά μὴ
τὴν πτωρίσω. Ἐχασε τὸ χρώμα της, ἡ κεφαλὴ της ε-
ψήλωσε ἕνα μπράτσο, τὸ στήθος της σάν νά μου φάνῃ ὅτι
ἔργασε ζύλιον, δηλ. ἀνείσθητον, καὶ εἰς τὰ ὀπίσθια της ἐ-
νόμισα ὅτι ἦτο συμμαζευμένον τὸ φρέμα της καὶ ἐσχημα-
τίσεν ἕνα σέλλωμα ἄσπαστο, τοῦ μου ἐρῆθη ὅτι ἀπὸ γυ-
ναῖκα τοῦ τὴν ἐπλάσαν ὁ Θεὸς, ἔργασεν ἄλλου εἶδους ζῦλον.
Δὲν ἐμπόρουν νά τὴν βλέπω ἔτσι καὶ ἐπληρώσῃ κωσῶς
καὶ μετὰ τὸ χέρι μου ἐτόνασσα κάτω τὸ φρέμα της διὰ νά
λείψῃ ἐκεῖνο τὸ σέλλωμα.—τρεῖς κέρη μου κάτω τὸ φο-
ρεμά σου καὶ εἶνε συναγμένο πάνω τῆς εἰπα ἄλλ' ἐκείνη καὶ
ἡ μήτηρ της ἤρχισαν τὰ γάλλυχα.—Δὲν εἶνε συναγμένο
παπποῦ εἶνε μαζιλαράκι.—Καὶ κέρη μου. Ἐν τὸ μαζιλα-
ράκι αὐτὸ θά σου χρησιμεύσῃ διὰ νά καθήσῃς πύπτου, ἔ-
πρεπε νά τὸ δώσης εις ἕνα ἄλλο νά τὸ κρατῇ καὶ ὄχι
νά τὸ ἔχῃς ἐκεῖ θερμένον νά σου χάνῃ τὸ σχῆμα τοῦ
κορμιτοῦ. Νέα γάλλυχα ἐκάλυψαν τοὺς τελευταίους μου λό-
γους, ἐγὼ δὲ ἔμενα ἐκεῖ σάν ζῶον τὸ ὅποιον δὲν ζεῦται
τί γίνεται γύρω του, διότι οὔτε τὸν σκοπόν τοῦ μαζιλαράκι
ἐκείνου ἠδυνήθην νά ἐνοήσω, οὔτε διατὶ ἐγχαχῆσαν εις
τοὺς λόγους μου καὶ μήτηρ καὶ θυγάτηρ καὶ ὑψητέρα καὶ
μία ἄλλη ἀκόμη γειτόνισσα ἡ ὀποῖα ἦτο ἐκεῖ. Κατέβουρα
λοῖπόν εις τὴν μέθοδόν μου, τὴν ὀποῖαν ἀπὸ μικρὸς ἠκο-
λοῦθον, νά σιωπῶ δηλ. ὀσάκις δὲν ἐκαταλύμεθα τίποτε
καὶ νά περιμένω καταλληλοτέραν εὐκαιρίαν.

Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ὁ μέλλων ἀρραβωνιστικὸς, ἐμδῆκε
μέσα μ' ἕνα τρόπον ὡτάν νά ἐμδαίνεν ἐκεῖ μέσα ἀπὸ 10
ἐτῶν, εὔγε εις τὴν ἐλευθερίαν του, ἔλαμψε μαντῆ καὶ τὴν
μαζὴ μου, ἔπειτα ἤρπασε τὴν μέλλουσαν ἀρραβωνιστικὴν
του καὶ μετὰ μίαν ἄλλην μικροτέραν ἀδελφὴν της ἐξήλθεν
εἰς τὸν περιπάτον.

Ἐκάθησα εἰς τὸν καναπὲν καὶ σάν νά με κατέλαβεν εἰ-
δος φωνοῦ, ἐνῷ ἤμην ἐξυμνος, ἀπὸ τοῦ ὀποῖου μ' ἐξύπνησαν
ἡ φωνὴ τοῦ γαμβροῦ μου, ἐλθόντος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ὄραν
ἐκείνην.—Τί χαπῆρα ἀφέντη; μου λέγει, ἐκοιμήσου;—
Ὅχι οὐί μου ἐσυλλογίζομαι.—Τί πράγμα;—Ὅτι ἐσεῖς εἶ
κασαπαλίτας ἀχάστε καὶ τὸν νόον καὶ τὴν στρατῆν καὶ τὸν
ποῦσοῦλαν καὶ τὸ τερόνιν, ὡς λέγουσιν εἰ ναυτικοί, καὶ
ἐξάπαντος θά ππέσετε ἐξω. Σάν νά μου φάνῃ ὅτι ἀνεστα-
ναξεν ἐλαφρὰ εις τοὺς λόγους μου τούτους.—Καὶ πῶς πρα-
γματῆα δὲν σου ἤρεσαν ἀφέντη;—Υἱέ μου, σὲ παρακαλῶ
νά μ' ἐρωτήσης ποῖα πράγματα μου ἤρεσαν καὶ ὄχι ποῖα
δὲν μου ἤρεσαν, διὰ νά με ἀπαλλάξῃς ἀπὸ μεγάλου κο-
πῶν, διότι κανὲν δὲν μου ἤρεσαν, καὶ καλλίτερον νά με ἀ-
φίνετε ἤσυχον καθὼς τὴν κοικουδάρην εις τὴν τρύπαν μου,
καὶ τὸ πτηνὸν τοῦτο, εἶνε πραγματῆ τὸ σωφώτερον πτηνὸν
τοῦ κόσμου διὰ νά μὴ συγχίεται βλέπον ἀνάποδα πρά-
γματῆα, διὰ νά μὴ θυμώθῃ βλέπον τὰ παραξένα καὶ διὰ
νά μὴ ἀγανακτῇ βλέπον τὰς ἀσχημίαις τοῦ κόσμου, κά-
θεται μόνον τὸ ὡς μοναχὸς, ἀσκητῆς, μακρὰν τῆς τύρβης,
μακρὰν τοῦ ὄχλου.

—Μὰ τί νά κάμωμεν ἀφέντη; ἡ πολιτείας αὐτὰ ἔχουσι
μου λέγει.—Δὲν ἐντρέπεσαι βρέ ἀδελφε νά μου λέγῃς ὅτι
ἡ πολιτείας αὐτὰ ἔχουσιν; ἡ πολιτείας τὰ ἔχουσιν αὐτὰ,
ἡ τὰ μιστὰ τὰ σκούρια; ἡ πολιτείας σὰς λέγουσιν νά ἐξοδού-
ητε δι' ἀνόητα πράγματα ἀπὸ τὰ ὀποῖα καμμία ὀφέλεια δὲν
ἐδγαίνε; ἡ πολιτείας σὰς λέγουσιν νά τάχετε ὀλα ἐλευθε-
ρα καὶ ὀλα ἔαπόλυτα; ἡ πολιτείας σὰς λέγουσιν νά ἔαπο-
λύσετε καὶ ἐντροπὴν καὶ συστολήν; Μὰ ἄν ἡ πολιτείας σὰς
λέγουσιν τοιαῦτα, προτιμότερον φωτῆν νά τὰς κάψῃ, προτι-
μότερον νά κατοική τις μέσα εις τὰ σπήλαια καὶ νά αἰ-
σθάνεται ὅσα τὸν ἀποδεικνύουν ἄνθρωπον, δηλαδὴ δια-
φορετικὸν ἀπὸ τὰ ἄλογα ζῶα, παρὰ εἰς τὰς πολιτείας καὶ
νά πῆλαξῇ ἀπὸ ἡμέρας εις ἡμέραν εις τὰ φυσικὰ τῶν
ζῶων προτιμότερον νά τρώγῃ κανεῖς λάχανα μετὰ τὸν ἐ-
δρῶτα τοῦ προσώπου του καὶ νά ἔχῃ νόον ἀνθρώπινον καὶ

νά κάμῃ ἔργα ἀνθρώπων, παρὰ νά τρώγῃ ἔμψαν καὶ
νάκα κρέατα καὶ ψυλάματα καὶ μετὰ τῆς ἐλευθερίας εἰς
τὰ γάλλυ καὶ τὸν ἐξορισμόν εἰς τὸ σπῆτι νά γίνεται
χαρῆτερος καὶ ἀπο ὀβρα τὰ ζῶα. Ἐγὼ ἔχῃσα τὰς χροῖας
καὶ παρετήρουν μετὰ μείζονα προσοχὴν τὰ συστήματα ἀν-
θρώπων καὶ ζῶων καὶ μόνον διαφορὰν εις τὸν ἄνθρωπον
ἐκτὸς τοῦ λόγου καὶ της σκέψης, εὔρον τὴν συστολήν,
καὶ ἐντροπὴν. Η ἐντροπὴ μόνον εἶνε ἕξιν τοῦ ἀνθρώπου
καὶ αὐτὴ μόνον χαρακτηρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ζῶα.
Ἀρχίσετέ του τὴν ἐντροπὴν καὶ τότε θά δῆς ὅτι ἡ λογι-
κότης του καὶ ὁ ὑπερτάτος νόος του δὲν θάτ τὸν ἐμποδι-
σοῦν ἀπὸ τοῦ νά πράττῃ παρῆμοις τῶν ζῶων. Η Ἐ-
λευθερία ἔβαλε πρώτον τὴν ἐντροπὴν ἐμπρὸς καὶ ὅταν
τὴν δώσῃ καθ' ὀλοκληρίαν, τότε θά βασιλεύσῃ ἐκείνη μ'
ὀλας τὰς ἀδελφὰς της, καὶ ἐσεῖς νά ἦθε ὀδοῦσαι ὀπῆσοι
μετὰ τὴν κεφαλὴν ἐσκορμμένην παντατα.

(ἀκολουθεῖ).

Λοῖσις τοῦ 13 ἀνέμματος Γκατῆρ—ἀσθή.
(Αὐτῆρες οἱ κ. Ν. Γ. Μακλήριδης, Ν. Κερταλῆς, Γ. Ἐρω-
τοκρ. Πισσοῦριος, Εὔγ. Ν. Ζήνωνος, Ἐκ. Λάρυκακος, Ἄντ.
Ἡλῖς, Εὔκαργέλιος Ἀκτίζηπαύλου, Κωνστ. Ν. Νικολαΐδης).

ΑΙΝΙΓΜΑ 14ον.

Εἶμι πόλις της Ἐνδοῦς πικαρχαία ὀκομιστῆ,
καὶ διὰ τοῦ ἡρώα μου μετὰ σημερον γινώσῃ.
Ἄν τὰ γράμματῆα μου δὲν προστεθῶν ὡς ἀριθμοί,
βασιλέως βραυιλίων τὴν ἀφέντη εἶμι
(Ἐκ Λευκῶν Γ. Η.)

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 10ον.

Ἄνῆρ ἐνεργῶς κωσικῆρας, εἶνε χροστοῦν στυροῦν, πλη-
ροῦντα ἀριθμῶς πύξδα, ἦντις εἶχε τὴν ἐκ πῆλαξίν 30 δακτύ-
λων ἐντὸς περιστερεῖν κριεῖος στρογγύλην. Ο σκαρῆς δὲ
συνέκοιτ ἐκ 4 κενῶν ἰσοπέδων πριγῶνων καὶ ἄλλῆλους
ἴσων, τῶν ὀποῖων τεσσάρης γωνίαι (καὶ μία γωνία ἐκάστου
τριγῶνου) ἦσαν κατὰ κορυφῆν. Ἐμείρησε δὲ διὰ δακτύλων
τὸν σκαυρὸν (τὸ βερκί ἕξιν τῶν κενῶν τριγῶνων), πολλῆ-
σας αὐτὸν πὸς 2 σελίνας ἕκακτον δακτύλων. Ζητεῖται πό-
σων δακτύλων ἦτο τὸ βερκί καὶ πόσας τεπελίνας ἔλαβε.
(Ἐκ Λευκῶν Γ. Η.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατικὴ πῆλαξ	ἔλλείπουσιν
νέα καλὰ	140—150
δευτέρησ ποιός	110—130
» ἔμιστῆμεν	70—90
ρακὴ πῆλαξ 19 βελ. ἡ δακ. παρ.	50
σκαρῆδες ἔρημα	45—46
σκαρῆδες βραυιλί	35—36
ἄλλουα της Ἀνατολῆς ὁ σκαυρὸς γρ.	120
σῆτες τὸ καῖλον γρ.	18—20
κρήνη	8—11
χροστοῖν εις τὰς ἀποθήμας	86—88
τὸ χριστικὸν κινῆτρι.	

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφανόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώ-
τας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν
Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὀλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ
τοὺς λιμένας ὀτίνες εἶνε εις τὸ δρομολόγιον
Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νά ἐκτελῶ δι'
ὀλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νά
δέξωμαι ἀμὰ νά τια καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὀσων
χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομείον, τὰς ὀποίας
ἀναλαμβάνω ἐγὼ νά παραδώσω καὶ νά ἐκτε-
λέσω, ταξειδεῦων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εις τὰ
διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον τα-
χυδρομείου νά ἐλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐ-
κείθεν, ὀπως παραδώσω εις τὸν πρὸς ὀν ὀρον
των, ὑποσχόμενος νά ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πά-
σης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται
νά ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ'
Χαραλάμπου ὀδοῦ Βικτωρίας.

Λεμησῶν 1 Ιουνίου 1889

Σταυρὸς Ματεΐδης.